

PÍSEŇ 0454

Vzdejme čest Pánu Bohu

Erfurt 1563, 1615, 1636

1. Vzdejme čest Pá - nu Bo - hu, ma - lí i ve - li - cí,
za je - ho mi - lost mno - hou, nás ob - ži - vu - jí - cí, zvláš - tě chví - le té -

- to, když sta - rý rok od - chá - zí a slunce k nám při - chá - zí, sla - víc no - vé lé - to.

2. Předně považme toho, co nám dal na duši.
Dal jí dobrého mnoho, ochránil, jak sluší;
z srdce otcovského věrně ten rok opatřil,
na všechny z nebe patřil, zprostil všeho zlého.
3. Ráčil nám odpouštět z otcovské milosti;
kdyby byl chtěl platiti podle našich zlostí
rovnými bídami, byli bychom uvadli,
ve všechno zlé upadli, stíženi vinami.
4. Pravého Otce máme, neb to je věc jistá,
když hříchy vyznáváme, věříc v Pána Krista
právě a srdečně, všechny hříchy odpouští,
hynouti nedopouští a chrání nás věčně.
5. Za tato dobrodiní, nám od tebe daná,
buď tobě, Otče, nyní i vždycky čest vzdána;
a při tom prosíme, dej nám rok v dobrém hojný,
radostný a pokojný. Amen v tě věříme.

Paul Eber, J. Třanovský 1636